

відхилення від еталону можуть бути й дуже великими. У таких випадках доцільно сукупність повідомлень користувачам організувати частинами, щоб підготувати їх до сприйняття інформації про нетипові ситуації. З цими обмеженнями і зв'язується виразність повідомлень, а визначення найбільшої її величини може бути представлено як завдання (мета) оптимізації.

Якщо позначити виразність економіко-аналітичного повідомлення як ε , тоді для її розрахунку необхідно буде знати наступні змінні: x - відхилення від еталону (плану, норми, стандарту, та інше); x_0 - найменше помітне відхилення (межа роздільної здатності органів сприйняття, що залежить від характеру розв'язуваної задачі); a - гранична величина відхилення, при якій втрачається зв'язок між інформацією, що сприймається і заданим еталоном. Далі, знаючи величини x , x_0 та a , можна визначити, чи задовольняє вимогу зручності сприйняття таке або інше економіко-аналітичне повідомлення, формула (1):

$$\varepsilon(x) = \left(1 - \frac{x}{a}\right) \cdot \log \frac{x}{x_0}. \quad (1)$$

Удосконалення методології інтегральної (єдиної) економічної діагностики діяльності підприємств за розглянутим вище напрямком розвитку істотно полегшує вироблення в функціонально розвинутих системах стратегічного управління діяльністю промислових підприємств і виробничих об'єднань проектних рішень за підсистемою економіко-аналітичної обробки інформації та значно підвищує їх економічну ефективність і якість, внаслідок чого методологія представляє найважливіший, такий що забезпечує елемент методу підсистеми економіко-аналітичної обробки інформації, багато в чому визначає ідеологію підсистеми та характер проектних рішень за іншими її елементами методу, що забезпечують. Тому розробка, затвердження і передача теоретико-методологічних матеріалів за інтегральною економічною діагностикою підприємствам та організаціям, які проектують в функціонально розвинутих системах стратегічного управління діяльністю промислових підприємств і виробничих об'єднань підсистему економіко-аналітичної обробки інформації, повинні передувати проведенню проектних робіт за іншими видами забезпечення функції, ін.

Список використаних джерел

1. Карякина, Л. А. Формирование и развитие кластерных образований в экономике [Текст]: монография / Л. А. Карякина. – Москва: Дашков и К°, 2015. – 149 с.: ил., табл.; 21 см.
2. Головнина, Л.А. Экономический анализ/ Л.А. Головнина.-М.: КНОРУС, 2016.-400с.

УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ТА УНИКНЕННЯ БАНКРУТСТВА

Троц Ірина Вікторівна,

*доктор філософії, кандидат економічних наук,
Хмельницький національний університет*

За сучасних умов господарювання типовою для багатьох підприємств є проблема неефективного управління ризиками (запізніле їх ідентифікування і нейтралізація) та оперативного виявлення і використання додаткових шансів поліпшення діяльності, наслідком чого може бути зменшення потенціалу розвитку, фінансова криза та банкрутство.

Нестабільність сучасної економіки, поглиблення кризи та наростання дестабілізуючих факторів у діяльності більшості вітчизняних підприємств актуалізує питання ефективного

управління сталим розвитком підприємства з метою стабілізації його фінансового стану та, як наслідок, запобігання банкрутству.

А.І. Бурда [1] під сталим розвитком підприємства визначає наявність потенціалу сталого розвитку, локальні складники якого забезпечують несуперечливий, збалансований, гармонійний розвиток соціально-економічної системи, і, шляхом адаптивності та гнучкості, ефективного його використання для нейтралізації зовнішніх дестабілізаційних чинників і, створених конкурентним середовищем, загроз без ризику для життєдіяльності підприємства [1, с. 29].

Д.В. Прозоров сталий розвиток підприємства розглядає як цілеспрямований та безперервний розвиток, націлений на створення довгострокової вартості за рахунок збалансування фінансових і нефінансових цілей, ефективного використання наявних ресурсів (капіталів), імплементації концепції корпоративної соціальної відповідальності та використання можливостей й управління ризиками, які виникають в результаті економічного, соціального й екологічного розвитку [4, с. 112].

Характерними рисами або факторами сталого розвитку підприємства чи організації є: фінансова стабільність і позитивна динаміка у прибутковості; наявність замовників, клієнтів чи споживачів продукції або послуг, тобто джерела доходів підприємства; комфортність праці, компетентність, соціальна захищеність у забезпеченні персоналу – тобто фактори, які створюють конкурентні переваги в результативності праці персоналу; позитивний вплив результатів діяльності на суспільну свідомість з точки зору охорони навколишнього середовища і споживання енергетичних ресурсів; позитивна оцінка діяльності підприємства суспільством, персоналом і партнерами у бізнесі [2, с. 86-87].

Для досягнення сталого розвитку підприємства повинні акцентувати свою увагу на розвитку: інвестиційно-фінансової сфери діяльності; сфери інноваційної діяльності; сукупного потенціалу стійкості; системи управління якістю; системи зв'язків і комунікацій; оновленні асортиментного ряду; людського капіталу; потенціалу підприємства.

Сталий розвиток підприємств повинен забезпечуватись на трьох рівнях: державному (економіка країни), регіональному (економіка регіону) та рівні підприємства. На рівні підприємства сталий розвиток характеризується, в першу чергу, покращенням фінансово-економічного стану підприємства та підвищення його ринкової вартості на довгострокову перспективу. Покращення стану підприємства досягається за рахунок ліквідації збиткових операцій, виходу з неперспективних ринків, скасування застарілих технологій, скорочення обсягів виробництва відповідно до попиту та інше. Після виявлення стратегічних і тактичних можливостей підприємства здійснюється оцінка стратегічного й тактичного напрямків розвитку з позиції його сталості і розробляється план заходів щодо вдосконалення механізму управління сталим розвитком [4, с. 114].

Сталий розвиток підприємства в поточному періоді слід розглядати як його здатність до здійснення економічної діяльності в кожен окремий момент часу в умовах невизначеності впливів зовнішнього середовища, які порушують нормальне функціонування і розвиток підприємства. [2, с. 87].

Забезпечення сталого розвитку підприємства в умовах кризи передбачає поетапне проведення заходів для фінансової стабілізації його діяльності, а саме: усунення неплатоспроможності; відновлення фінансової стійкості; зміна фінансової стратегії з метою прискорення економічного зростання. Відповідно кожному етапу проведення фінансової стабілізації відповідає застосування певних механізмів, серед яких виділяють: оперативні (спрямовані на зменшення зобов'язань, скорочення витрат і збільшення грошового потоку), тактичні (спрямовані на досягнення фінансової рівноваги у довгостроковому періоді) та стратегічні (спрямовані на підтримку прискореного економічного зростання підприємства) [5, с.119-120].

Важливу роль у досягненні сталого розвитку сучасного підприємства відіграє інтенсивне і збалансоване використання його потенціалу як основа, на якій будуються і реалізуються його зовнішні і внутрішні відтворювальні процеси [3].

Критеріями фінансової стабілізації слід вважати досягнення випереджаючих темпів стійкого економічного розвитку підприємства, а також адекватне зростання його ринкової вартості у довгостроковій перспективі [5, с. 120].

Таким чином, можемо зробити висновок, що в динамічних умовах господарювання фінансова стабілізація діяльності підприємства та утримання його ринкових позицій є однією із важливих складових управління сталим розвитком підприємства.

Список використаних джерел

1. Бурда А. І. Особливості управління сталим розвитком підприємства / А. І. Бурда // Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону : матеріали доповідей II міжнар. наук.-практ. конф., 18-20 травня 2011 р – Суми : СумДУ, 2011. – С. 29-30.
2. Квятковська Л. А. Реалізація принципів концепції сталого розвитку в діяльності підприємства / Л. А. Квятковська // Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. пр.; Одеський нац. екон. ун-т. – Одеса, 2013. – Вип. 1 (48). – С. 85-89.
3. Пакулін С. Л. Управління сталим розвитком сучасного підприємства [Електронний ресурс] / С. Л. Пакулін, А. А. Пакуліна // Траєкторія науки. – 2016. – №3(8). – Режим доступу: <http://pathofscience.org/index.php/ps/article/view/503>.
4. Прозоров Д.В. Механізм управління сталим розвитком підприємств / Д.В.Прозоров // Модернізація фінансово-кредитної системи: досвід та перспективи : тези доповідей II міжнар. наук.-практ. інтернет-конференції, 27-29 квітня 2015 р. – Северодонецьк : вид-во СНУ ім. В. Даля, 2015. – С. 111-114.
5. Троц І. В. Стабілізація діяльності машинобудівних підприємств за кризових умов розвитку / І. В. Троц // Розвиток національних економік в умовах глобальної нестабільності : матеріали I міжнар. наук.-практ. конф., 15-16 лютого 2013 р. – Одеса : ВД «Гельветика», 2013. – С. 119-121.